

Jelenia Góra, dnia 12 lipca 2020 r.

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 Jelenia Góra

Sąd Rejonowy w Złotorzy

II Wydział Karny

Dotyczy: **Sygnatura akt II K 851/18**

Wniosek

o wznowienie postępowania karnego II K 851/18

Wnoszę o:

1. uszanowanie apelacji złożonej zgodnie z ustawową [art. 445 k.p.k.](#) (Sąd nie doręczył wyroku w myśl [art. 100 § 3 i § 8 k.p.k.](#), nie wydał zawiadomienia o przyjęciu apelacji, ani zarządzenia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego), bądź
2. obligatoryjne wznowienie postępowania na podstawie [art. 540 § 1 pkt 2a\) k.p.k.](#)

Uzasadnienie

Po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty i dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że: skazany nie popełnił czynu z [art. 226 § 1 kk](#) i [art. 238 kk](#) w zw. z [art. 11 § 2 kk](#).

Postanowieniem z dnia 30 marca 2020 r., sygn. akt [I Co 154/20](#), organ egzekucyjny, czyli Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny, oddalił po [12 latach obstrukcji](#) wniosek wierzyciela od przeprowadzenia egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c. (vide [SN III CZP 23/06](#)).

„W pierwszej kolejności, zdaniem Sądu orzekającego, wniosek skierowany przeciwko dłużnikowi o wszczęcie egzekucji świadczenia niepieniężnego w trybie przepisu art. 1050 k.p.c. przewidzianego dla czynności tzw. niezastępowalnych przez zawodowego pełnomocnika był niemożliwy do podzielenia. W ocenie Sądu meriti bowiem, świadczenie zasądzone na rzecz wierzyciela, tj. opublikowanie oświadczenia zawierającego tekst przeprosin za zachowanie naruszające dobra osobiste, ma charakter czynności zastępowalnej, a co za tym idzie podlega egzekucji na podstawie przepisu [art. 1049 k.p.c.](#), nie zaś przepisu art. 1050 k.p.c.

Dokonując oceny w powyższym zakresie Sąd miał na względzie stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone między innymi w uchwale z 28 czerwca 2006 r. ([III CZP 23/06](#), [Legalis Numer 74973](#)), po myśli którego obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie [art. 1049 k.p.c.](#) Co więcej, jak zaznaczył tenże Sąd, sąd rozpatrujący taki wniosek jako organ egzekucyjny jest związany wnioskiem wierzyciela co do wskazanego sposobu egzekucji.”

SSR Anna Romańczyk – Symonowicz

Niezależnie od powyższego, oskarżenie o znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, tj. o czyn z **art. 226 § 1 k.k.** jest niedopuszczalne, w sytuacji gdy nie zaistniały dwa czynniki łącznie – zbieżność czasowa i miejscowa czynu (vide **wyrok TK P 3/06** i **uchwała SN I KZP 8/12**). Oskarżenie o fałszywe zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, tj. o czyn z **art. 238 k.k.** również jest niedopuszczalne, ponieważ Grzegorz Niedźwiecki nie złożył w dniu 24 lipca 2018 r. zawiadomienia spełniającego elementy pisma procesowego, tj. pisma zawierającego podpis zgodnie z **art. 219 § 1 pkt 4 k.p.k.** Prokuratura winna była wezwać osobę wysyłającą wiadomość e-mail do uzupełnienia braków formalnych, pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne (**art. 120 § 2 k.p.k.**). Nie było podstaw obiektywnych i prawnych do wniesienia aktu oskarżenia i do orzekania w przedmiotowej sprawie.

*Uzasadnione będzie natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony **art. 226 § 1 kk** tych wszystkich wydarzeń, które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi (**uchwała SN z 20 czerwca 2012 r.**). Wówczas funkcjonariusz ma te same możliwości prawne w razie znieważenia go, jak każdy inny obywatel, może, zatem wnieść prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z **art. 216 kk** (znieważenie człowieka).*

Zważyć należy, co następuje:

1. Wnioskodawca wskazał podstawę wznowienia, która jest przewidziana w ustawie, **art. 540 § 1 pkt 2a) k.p.k.**
2. wniosek o wznowienie postępowania w szerokim zarysie przedstawia okoliczności, które w rozumieniu wymienionych wyżej przepisów w realiach tej sprawy stanowią podstawę wznowienia postępowania.

We wniosku należy wskazać (choćby ogólnie) ewentualną podstawę wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Odrzucić można tylko, jeżeli są braki o charakterze quasi-formalnym (art. 545 § 3 k.p.k.**).**

[Postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r. II KO 49/15](#)

[Postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 28 lutego 2017 r. III KZ 5/17](#)

[Postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2015 r. II KZ 3/15](#)

[Art. 545. KPK - Postępowanie o wznowienie postępowania ...](#)

*Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej. Zauważyć przy tym trzeba, że w Kodeksie postępowania karnego ustawodawca posługuje się terminem "oczywista bezzasadność" w **art. 535 § 3 k.p.k.**, a w przeszłości (do dnia 1 lipca 2015 r.) było ono zawarte w **art. 457 § 2 k.p.k.**, odpowiednio w odniesieniu do oczywiście bezzasadnych kasacji i apelacji, z tym że do wniosku o oczywistej bezzasadności kasacji (kiedyś apelacji) sąd dochodzi po przeprowadzeniu merytorycznej oceny zasadności tego środka, a nie jak w odniesieniu do wniosku o wznowienie w wyniku jego wstępnej kontroli. Rozumienie tego wyrażenia powinno być jednak tożsame, **bezzasadność oczywista to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest niewątpliwa** i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia.*

Podanie podstawy prawnej z [art. 540 § 1 pkt 2a\) k.p.k.](#) (akapit 2 zdanie 1) w uzasadnieniu pierwotnego [wniosku o wznowienie postępowania](#), wraz z przytoczeniem nowych, istotnych okoliczności ([orzecznictwa](#) i uprawnień w przedmiocie [art. 226 § 1 k.k.](#) i [art. 238 k.k.](#) oraz negatywnych przesłanek procesowych), które nie były brane pod uwagę na pierwszej i jedynej rozprawie głównej (patrz [protokół rozprawy głównej](#) – proces trwał co do sekundy godzinę, nie było nawet głosów końcowych stron, ani narady sądu), a które podważyły kwalifikację prawną czynu oraz zasadność wydania wyroku skazującego, sędzia odwoławczy w postępowaniu IV Ko 44/20 spłycił zdaniem „**Pismo skazanego nazywane jako wniosek o wznowienie postępowania nawet w przybliżonym zarysie nie przedstawia żadnej okoliczności, która w rozumieniu wymienionych wyżej przepisów mogłaby w realiach tej sprawy stanowić podstawę wznowienia postępowania.**”.

We postępowaniach o wznowienie postępowania i w postępowaniu głównym, wskazane okoliczności oraz nowe fakty i dowody, a także argumentacja wnioskodawcy nie były brane pod uwagę. Odmówienie przez sąd orzekający przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Złotorzy sygn. akt II K 851/18, jako oczywiście bezzasadnego, będzie poświadczeniem nieprawdy, niedopełnieniem obowiązków i nadużyciem.

Definicja: „**brak jest podstaw i okoliczności wynikających z art. 540 kpk, art. 540a kpk i art. 540b kpk, które mogłyby stanowić podstawę do wznowienia postępowania, stąd też wniosek skazanego jest w sposób oczywisty bezzasadny**”, będzie kłamliwa.

Mając na uwadze powyższe, wniosek w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Grzegorz Niedźwiecki

Załączniki:

1. Postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze [I Co 154/20](#), podważające zasadność prowadzenia egzekucji czynności zastępowalnej w trybie art. 1050 k.p.c.
2. Zażalenia z dnia 19 czerwca 2020 r.
3. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego, wynikających z [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#), podważające zasadność ścigania z [art. 238 k.k.](#) za wysłanie wiadomości email, ponieważ pismo niezawierające daty i podpisu uznaje się za bezskuteczne ([art. 120 § 2 k.p.k.](#)).
4. **Uchwała SN I KZP 8/12**, podważająca ściganie za przestępstwo z [art. 226 k.k.](#), jeżeli nie zaistniały dwa czynniki łącznie – zbieżność czasowa i miejscowa czynu.
5. **Wyrok TK P 3/06**.